

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У.22035/10
15.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Максимовић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... бр. ..., против решења Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије бр.300-117-00-06649/2009-08 од 04.01.2010.године, у предмету уписа бесплатних акција, у нејавној седници већа одржаној дана 15.12.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Агенције за приватизацију бр.ПР 65503 од 23.10.2009.године, којим је одбачена пријава тужиоца за упис у евиденцију запослених и бивших запослених ради остваривања права на пренос акција без накнаде, јер је право на акције без накнаде остварио у складу са Законом о својинској трансформацији.

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и због неправилне примене материјалног права. Наводи да је незаконито одбачена његова пријава за упис акција у „Б.Б.“, где је остварио 29 година 3 месеца и 2 дана радног стажа и које му, као бившем запосленом, по закону припадају. Истиче да 154 акције „В.В.“, које је као треће лице добио у знак пажње због

пословне сарадње, и којима је трговао на берзи, по својој вредности могле би да одговарају приближно стажу од 3 године проведене у „Б.Б.“, те сматра да му треба признати акције за преосталих 26 година 3 месеца и 2 дана, уколико његово бивше предузеће „Б.Б.“ оде у приватизацију, а у складу са одредбама члана 25. и члана 23. став 5. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације. Стога моли суд да одлучи у складу са његовим захтевом.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним закључком одбацио пријаву тужиоца за упис у евиденцију запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде, у складу са одредбама члана 23. и члана 25. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације и члана 3. став 4. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвати и овај суд.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације („Службени гласник РС“, бр.123/07) је прописано да запослени и бивши запослени у предузећу пре спроведене приватизације остварују право на пренос без накнаде акција тог предузећа у висини од 200 евра по пуној години радног стажа у том предузећу обрачунато према процењеној тржишној вредности укупног капитала предузећа пре спроведене приватизације, рачунато у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан вршења процене, а највише за 35 година радног стажа. У члану 25. став 1. наведеног закона је прописано да запосленим и бившим запосленима у смислу члана 23. став 1. овог закона сматрају се лица која су запослена или су раније била запослена у предузећима и њиховим правним претходницима, осим бивших запослених који су на дан ступања на снагу овог закона запослени у другим привредним субјектима у којима је покренут поступак приватизације и која испуњавају следеће услове: да право на

акције без накнаде нису на било који начин остварили у складу са Законом о својинској трансформацији (тачка 4.); да право на стицање капитала без накнаде нису у целости остварили у складу са Законом о приватизацији (тачка 5.). Према одредби члана 3. став 4. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде („Службени гласник РС“, бр.3/08 и 31/08) у евиденцију запослених и бивших запослених могу да се упишу и запослени и бивши запослени који су право на акције, односно уделе без накнаде остварили у складу са Законом о својинској трансформацији и Законом о приватизацији ако по основу тако стечених акција, односно удела нису остварили право на дивиденду, односно добит или на део стечајне или ликвидационе масе и ако тим акцијама, односно уделима нису располагали. У ставу 5. истог члана је прописано да запослени и бивши запослени из става 4. овог члана уз пријаву за упис у евиденцију запослених и бивших запослених подноси потврду предузећа о стицању акција, односно удела без накнаде, као и потврду предузећа да није остварио права из става 4. овог члана или оверену изјаву запосленог или бившег запосленог да није остварио та права ако је предузеће, односно привредно друштво престало са радом, као и оверену изјаву запосленог или бившег запосленог да је сагласан да се те акције пренесу акцијском фонду.

Из списка предмета произлази да је дана 11.06.2008.године тужилац поднео пријаву за упис у евиденцију запослених и бивших запослених ради остваривања права на бесплатне акције и да према подацима које је доставио Централни регистар депо и клиринг хартија од вредности, тужилац је остварио право на акције без накнаде у складу са Законом о својинској трансформацији у „Г.Г.“ из Београда, којима је располагао 28.11.2006.године. Како је у поступку неспорно утврђено да је тужилац остварио право на акције без накнаде у складу са Законом о својинској трансформацији и да је истим располагао, што ни тужилац у тужби не спори, то и по оцени овог суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 23. и члана 25. Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, као и члана 3. став 4. и 5. Уредбе о поступку евиденције запослених и бивших запослених који имају право на пренос акција без накнаде, како је правилно одлучио и тужени орган.

Суд је оценио наводе тужиоца али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења и да је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, без повреда правила поступка.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.12.2011.године, 5 У. 22035/10

Записничар
Вукица Латиновић,с.р.

Председник већ-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ